

135.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 4 marca 1930 r.

zmieniające tryb postępowania przy przenoszeniu sędziów i prokuratorów na inne miejsce służbowe i w stan spoczynku.

Na podstawie art. 111, 243 i 298 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) w brzmieniu ustawy z dnia 4 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 5, poz. 43) zarządzam co następuje:

§ 1. Paragrafy 2 — 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. o trybie postępowania przy przenoszeniu sędziów i prokuratorów na inne miejsce służbowe i w stan spoczynku (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 938) otrzymują brzmienie następujące:

„§ 2. Przeniesienie sędziego, wbrew jego woli, na inne miejsce służbowe na zasadzie art. 102 § 2 lit. c) u. s. p. lub przeniesienie go w stan spoczynku na zasadzie art. 110 lit. c) u. s. p. może nastąpić na wniosek prezesa sądu właściwego, a w stosunku do prezesa — na wniosek prezesa sądu wyższego.

§ 3. Prezes sądu właściwego zawiadamia o zamierzonym złożeniu wniosku prezesa sądu wyższego, zarządzając równocześnie w miarę potrzeby przedwstępne wyjaśnienie okoliczności faktycznych.

Gdy sprawa dotyczy przeniesienia na inne miejsce służbowe lub w stan spoczynku prezesa sądu, zawiadomienie w myśl ustępu poprzedniego przedstawi Ministrowi Sprawiedliwości — prezes sądu wyższego.

§ 4. Po upływie przynajmniej siedmiu dni od zawiadomienia przewidzianego w paragrafie poprzednim prezes sądu właściwego, a gdy sprawa dotyczy prezesa sądu — prezes sądu wyższego — komunikuje wniosek odnośnemu sędziemu (prezesowi) pozostawiając mu czternastodniowy termin, w ciągu którego sędzia (prezes) może wnieść podanie o przeniesienie na inne miejsce służbowe lub w stan spoczynku, o ile posiada warunki przewidziane w art. 108 u. s. p., albo zrzec się stanowiska.

§ 5. Jeżeli podania przewidzianego w § 4 nie złożono w terminie lub złożone podanie załatwiono odmownie, wniosek będzie przedstawiony kolegium administracyjnemu sądu wyższego. Prezes sądu właściwego składa swój wniosek na ręce prezesa sądu wyższego.

Kolegium sądu wyższego zarządza zbadanie okoliczności sprawy i zebranie dowodów a do przeprowadzenia dochodzenia wyznacza jednego ze swych członków lub innego sędziego tegoż sądu. Kolegium może zwrócić się za pośrednictwem prezesa do prezesa sądu właściwego o wyznaczenie w tym celu sędziego, jeżeli sprawa nie dotyczy przeniesienia na inne miejsce służbowe lub w stan spoczynku prezesa sądu“.

§ 2. W powyżej wymienionem rozporządzeniu z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 938) wprowadza się nadto następujące zmiany:

1) W tytule IV skreśla się wyrazy „lub siedemdziesięciu pięciu“, oraz skreśla się § 18.

2) W § 20 dodaje się na końcu wyrazy „lub sprawozdanie z wyjaśnieniem przyczyn, które w interesie służby uzasadniają niezłożenie takiego wniosku [art. 110 lit. d) u. s. p.]“.

3) W § 32 dodaje się na końcu zdanie: „Określenie zaś „sędzia“ jest użyte w znaczeniu art. 188 u. s. p., o ile z treści przepisu nie wynika węższe znaczenie tego wyrazu“.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Dutkiewicz*